

บ้านในปุด

ถนนเข้าสู่หมู่บ้านในปุด พ.ศ.๒๕๔๐

๑. ลักษณะทางกายภาพ

'บ้านในปุด' เป็นหมู่บ้านที่ ๕ ของตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอไปทางทิศใต้ประมาณ ๖.๕ กิโลเมตร ประกอบด้วยกลุ่มบ้าน ๔ กลุ่ม คือ บ้านเก่า บ้านบางดินดำ บ้านในหัวสวนใหญ่ และบ้านในปุด

ทิศตะวันออก ติดกับบ้านวัดเจดีย์
(บ้านตรงควน)

ตำบลลานสกา

ทิศตะวันตก ติดกับป่าสงวนแห่งชาติป่า
เขาแก้ว-ลานสกา-ขุนทะเล

๑.๑ ขนาดและอาณาเขต

บ้านในปุดมีพื้นที่ประมาณ ๑,๔๐๐ ไร่ มี
อาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับบ้านศรีกันทร ตำบลเขาแก้ว
ทิศใต้	ติดกับบ้านวังหงส์ (บ้านต้นม่วง) ตำบลลานสกา

๑.๒ ภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของบ้านในปุดเป็นที่ราบใน
หุบเขาซึ่งกระหนาบด้วยเขาสูงหลายลูก เช่น เขา
รอบควายซึ่งอยู่ทางทิศเหนือ เขาแก้วซึ่งอยู่ทาง
ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ และเขาตาวซึ่งอยู่ทางทิศใต้
เป็นต้น ภูเขาเหล่านี้เป็นแหล่งพืชพรรณในลักษณะ
ป่าดิบชื้น เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารซึ่งก่อให้เกิดความ
ชุ่มฉ่ำแก่พืชพรรณและพื้นดินเป็นอย่างยิ่ง มีภูเขาสำคัญ

ในหมู่บ้านคือ เขาปุด เขามอ และเขาหรง

ลักษณะดินในหมู่บ้านในปุดเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย สีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินจำพวกตะกอนลำน้ำ และจากการสลายตัวผุพังของหินเนื้อหยาบ เป็นดินลึกระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดถึงกรดแก่ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕-๕.๕

ลำนํ้าธรรมชาติในหมู่บ้าน ได้แก่ 'คลองปุด' ต้นน้ำจากภูเขาสูงในหมู่ที่ ๔ (บ้านวังหงส์) ผ่านหมู่บ้านนี้แล้วมาบรรจบกับคลองเจดีย์ ก่อนจะไหลเข้าสู่บ้านวัดเจดีย์ (บ้านตรงควน) นอกจากนี้ยังมี 'คลองอินทนิล' และ 'คลองห้วยชัน' ซึ่งไหลลงไปบรรจบกับคลองเจดีย์เช่นกัน

๒. ลักษณะทางสังคม

ประชากรในบ้านในปุด นับถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ มี ๑๑๘ ครัวเรือน จำนวน ๕๓๗ คน (ชาย ๒๗๔ หญิง ๒๖๓ คน) ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณเชิงเขา สองฝั่งถนนในหมู่บ้าน และในที่ทำกินของแต่ละครัวเรือน ประชากรนับถือศาสนาพุทธทั้งหมู่บ้าน ตั้งถิ่นฐานในบริเวณนี้มาแล้วเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ปี ในหมู่บ้านมีวัดตั้งใหม่อยู่วัดหนึ่งคือ วัดปุดตะกานุณาศิริ ซึ่งเป็นวัดธรรมยุติกนิกาย ก่อตั้งโดยพระธรรมรัตนาภัส เจ้าอาวาสวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร นครศรีธรรมราช มาจัดหาที่ดินจำนวน ๑๘ ไร่ ไว้ให้และจัดสร้างเสนาสนะและเมรุเป็นการเริ่มต้น เมื่อ พ.ศ.๒๕๔๐ โดยพระผ่อง ชินวโร เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง เมื่อจะประกอบศาสนกิจ ชาวบ้านยังนิยมไปวัดเจดีย์ซึ่งอยู่ในหมู่ที่ ๑ ตำบลลานสกา เพราะวัดนี้ยังไม่สู้จะสะดวกนัก

ด้านการศึกษาของชาวบ้าน ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาภาคบังคับจากโรงเรียนวัดเจดีย์ ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๑ (บ้านเจดีย์) ตำบลลานสกา ครอบครัวใดจะส่งบุตรหลานไปเรียน

ในระดับมัธยมศึกษา ก็มักส่งเข้าเรียนที่โรงเรียนขุนทะเลวิทยาคม ซึ่งตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๓ (บ้านสอ) ตำบลขุนทะเล

ส่วนบริการทางด้านสาธารณสุขแก่ประชาชน เนื่องจากไม่มีสถานอนามัยในหมู่บ้าน ชาวบ้านจึงไปใช้บริการจากสถานอนามัยบ้านต้นมะม่วง ซึ่งอยู่ในหมู่ที่ ๔ (บ้านวังหงส์) หรือไปที่โรงพยาบาลลานสกา ซึ่งอยู่ในท้องที่หมู่ที่ ๑ (บ้านตลาด) ตำบลเขาแก้ว แล้วแต่ความสะดวก

๓. ลักษณะทางเศรษฐกิจ

อาชีพหลักของชาวในปุดคือ การทำสวนยางพารา และสวนมะพร้าว พืชเศรษฐกิจทั้งสองทำรายได้ให้แก่ชาวบ้านในปุดเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ โค สุกร เป็ด และไก่ เป็นต้น ส่วนอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม ได้แก่ การค้าขายของเบ็ดเตล็ดในหมู่บ้าน การรับจ้างแรงงานในภาคเกษตรกรรม และการรับจ้างทั่วไป เป็นต้น

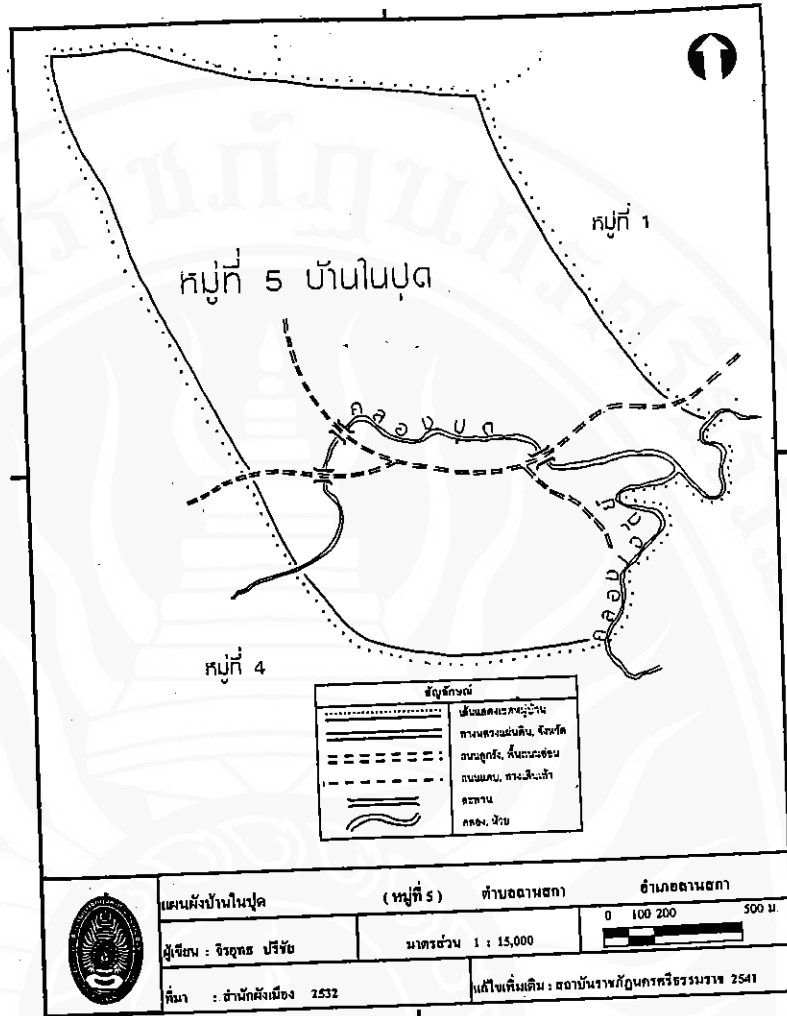
๔. ลักษณะทางคมนาคม

เส้นทางคมนาคมสายหลักที่ใช้เดินทางเข้าออกหมู่บ้านมีสายเดียว คือ สายบ้านสีกัก-บ้านโคกคราม ซึ่งเป็นทางหลวง รพช. หมายเลข นศ.๑๑๐๐๒/๑ ผิวจราจรลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีตบางช่วง ระยะทาง ๑๘.๕ กิโลเมตร และมีทางแยกเข้าสู่หมู่บ้านต่างๆ รวมทั้งหมู่บ้านนี้ ต่อมาเส้นทางสายนี้ได้ยกฐานะเป็นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๒๓๘ (ลานสกา-บ้านไม้หลา)

๕. ประวัติชื่อหมู่บ้าน

ชื่อ 'บ้านในปุด' ได้มาจากชื่อพืชชนิดหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายต้นข่าที่งอกในป่าโปร่งใจกลางหมู่บ้าน ซึ่งชาวบ้านเรียกกันว่า 'ปุด'

นางห้วแหวน วรินทร์เวช* เล่าว่าเรื่องราว พ.ศ. ๒๔๐๐ ได้มีครอบครัวชาวบ้าน ๓-๔ ครอบครัวอพยพจากตัวเมืองนครศรีธรรมราชเข้ามาจับจองพื้นที่ทำกิน

ได้เลือกเอาพื้นที่บริเวณที่เป็นป่าโปร่งริมเชิงเขาเป็นที่ตั้งบ้านเรือน ป่าโปร่งบริเวณนั้นมี "ต้นปุด" งอกขึ้นจำนวนมาก ผู้คนละแวกอื่นที่สัญจรผ่านหมู่บ้านนี้พากันเรียกว่า "บ้านโนนปุด" อันหมายถึงบ้านที่อยู่ในดงต้นปุดนั่นเอง

"ปุด" เป็นพืชล้มลุก มีลักษณะลำต้นและใบคล้ายต้นข่า มีเหง้าใต้ดิน ลำต้นบนดินสูงราว ๒-๓ เมตร โคนต้นมีสีแดง หน่อสีแดง ใบโตและยาวกว่าใบข่า ออกผลเป็นเครือที่โคนต้นเช่นเดียวกับกระถิน ขนาดผลและสีผลคล้ายองุ่น ชอบขึ้นในป่าโปร่ง ชาวบ้านละแวกนั้นนิยมขุดเอาต้นอ่อนมาปอกกานอกออก เอาแต่ไส้กินเป็นผักสดหรือผักต้มจิ้มน้ำพริก นอกจากนี้ยังเอาผลสุกมาบีบให้แตกเพื่อเอาเปลือกนอกออก กินเนื้อในได้ ในทางสมุนไพรนิยมใช้รากหรือ

เหง้าต้มน้ำดื่มแก้จุกเสียดในลำไส้ ผลแก่หรือผลสุกหากกระเทาะเอาเฉพาะเมล็ดใน (ที่เรียกว่า "ลูกเร่ว") มาผสมยาอื่น บดหรือตำสุมสามารถใช้แก้ลมในท้องได้ และยังสามารถนํานมได้อีกด้วย

เมื่อชาวบ้านจากถิ่นอื่นอพยพเข้ามาตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณนี้มากขึ้น จึงตั้งชื่อหมู่บ้านของตนว่า "บ้านโนนปุด" และเมื่อทางราชการจัดแบ่งเขตปกครองท้องที่ของตำบลโนนบุต จึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่า "บ้านโนนปุด" และใช้ชื่อนี้สืบมาตราบปัจจุบัน

สัมภาษณ์นางหัวหวาน วรินทร์เวช อายุ ๘๐ ปี ณ บ้านเลขที่ ๒๑ หมู่ที่ ๓ (บ้านขุนทะเล) ตำบลโนนบุต อำเภอโนนบุต จังหวัดนครราชสีมา วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๒